

Sygn. akt IV CO 142/19

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 lipca 2019 r.,
na skutek przedstawienia przez Sąd Okręgowy w S.
akt sygn. I C [...] z postanowieniem z dnia 17 czerwca 2019 r.,
w celu oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy
z powództwa A. B.
przeciwko C. B.
o rozwód

odmawia oznaczenia sądu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 czerwca 2019 r. Sąd Okręgowy w S. zwrócił się w trybie art. 45 k.p.c. o oznaczenie sądu właściwego. Postanowienie to nie zawiera uzasadnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 45 k.p.c. Sąd Najwyższy oznaczy sąd właściwy miejscowo, jeżeli na podstawie przepisów kodeksu oraz okoliczności sprawy nie można takiej właściwości ustalić. Wniosek do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu właściwego, niezależnie od kogo pochodzi, powinien wskazywać przyczyny, które go uzasadniają. Konsekwencją braku ich przedstawienia jest odmowa oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy (post. SN z 29 maja 2018 r., III CO 56/18).

Niezależnie od tego należy wskazać, że w stanie faktycznym sprawy *prima facie* można mieć poważne wątpliwości co do istnienia uzasadnionych podstaw wniosku. Zgodnie z art. 41 k.p.c. powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma – sąd miejsca zamieszkania powoda. Miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest natomiast w myśl art. 25 k.c. miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu.

Z uwagi na wątpliwości Sądu orzekającego co do faktycznego miejsca zamieszkania powódki, które pojawiły się w związku z ustaleniami wywiadu środowiskowego, Sąd Okręgowy zwrócił się o wskazanie, czy powódka wystąpiła z wnioskiem w trybie art. 45 k.p.c. W odpowiedzi powódka wskazała, że wnosząc pozew o rozwód zamieszkiwała w S., która to miejscowość była ostatnim miejscem wspólnego zamieszkiwania stron. Aktualnie powódka przebywa czasowo w celach zarobkowych w Belgii, jednakże nie zmieniała miejsca swojego zamieszkania.

Miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejsce stałego pobytu, nawet jeżeli osoba ta czasowo tam nie przebywa (zob. post. SN z 7 stycznia

2009 r., II CO 25/08). Mając to na uwadze, skierowanie przez Sąd Okręgowy wniosku o wyznaczenie sądu właściwego, bez wskazania podstaw, dlaczego Sąd nie dał wiary deklaracji powódki złożonej w piśmie z 13 czerwca 2019 r., nie może być uznane za uzasadnione.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

aw

aj